

Nazwa przedmiotu:	Choroby Koni: Choroby wewnętrzne koni		ECTS	3
Tłumaczenie nazwy na jęz. angielski:	Equine Diseases: Equine Internal Diseases			
Kierunek studiów:	Medycyna Weterynaryjna			
Koordynator przedmiotu:	Dr n. wet. Olga Aniołek			
Prowadzący zajęcia:	Pracownicy oraz doktoranci KChDZzK			
Jednostka realizująca:	Wydział Medycyny Weterynaryjnej SGGW, Katedra Chorób Dużych Zwierząt z Kliniką, Zakład Chorób Wewnętrznych			
Wydział, dla którego przedmiot jest realizowany:	Wydział Medycyny Weterynaryjnej			
Status przedmiotu:	a) przedmiot obligatoryjny	b) stopień JM rok IV	c) stacjonarne i niestacjonarne	
Cykl dydaktyczny:	semestr letni	Jęz. wykładowy: Polski		
Założenia i cele przedmiotu:	Celem kursu jest zapoznanie studentów WMW z metodami diagnozowania, leczenia i zapobiegania chorobom wewnętrznym koni. Program zawiera wiadomości o chorobach wewnętrznych koni, spotykanych w praktyce weterynaryjnej. Student otrzyma podstawowe informacje z sposobu przeprowadzania wywiadu środowiskowego i chorobowego, rozpoznawania, w tym stosowania badań laboratoryjnych i obrazowych, leczenia i zapobiegania chorobom skóry, układu oddechowego, pokarmowego, krążenia, moczowego, nerwowego, mięśniowo-szkieletowego i chorób metabolicznych koni.			
Formy dydaktyczne, liczba godzin:	a) Wykłady; liczba godzin 15 ; b) Ćwiczenia terenowe; liczba godzin 15 ; c) Ćwiczenia laboratoryjne.....; liczba godzin 15 ;			
Metody dydaktyczne:	Kliniczne badanie, diagnostyka oraz leczenie koni – pacjentów Kliniki Koni, omawianie przypadków chorobowych, prezentacja z demonstracją i dyskusją nad prezentowanym materiałem.			
Pełny opis przedmiotu:	<p>Wykłady</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Choroby skóry koni ze szczególnym uwzględnieniem chorób o podłożu alergicznym, pasożytniczym, grzybiczym oraz zmian nowotworowych . 2. Choroby górnych dróg oddechowych koni; choroby nosa, gardła, krtani, worków powietrznych, zatok przynosowych i tchawicy. 3. Choroby układu oddechowego koni; RAO, powysiłkowe krwawienie z płuc 4. Choroby układu oddechowego koni; zapalenia płuc, obrzęk płuc, rozedma płuc 5. Choroby układu oddechowego koni; choroby opłucnej. 6. Choroby układu krążenia u koni- choroby serca 7. Choroby układu krążenia u koni- choroby obwodowych naczyń krwionośnych i limfatycznych 8. Choroby układu pokarmowego koni – choroby jamy ustnej, gardła i przełyku 9. Choroby układu pokarmowego koni - choroby żołądka 10. Choroby układu pokarmowego koni – choroby jelit cienkich 11. Choroby układu pokarmowego koni – choroby jelit grubych 12. Choroby układu wydalniczego- niezakaźne i zakaźne choroby nerek, moczowodów i pęcherza moczowego 13. Choroby centralnego układu nerwowego. 14. Choroby obwodowego układu nerwowego. 15. Choroby o podłożu autoimmunologicznym. <p>Ćwiczenia</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Rozpoznawanie, diagnostyka różnicowa, leczenie i zapobieganie chorobom skóry u koni. Praktyczne zajęcia w Klinice Koni. 2. Choroby górnych dróg oddechowych – rozpoznawanie , diagnostyka różnicowa , leczenie i zapobieganie. Praktyczne zajęcia w Klinice Koni. 3. Choroby dróg oddechowych – rozpoznawanie, diagnostyka różnicowa, leczenie i zapobieganie RAO, powysiłkowego krwawienia z płuc. Praktyczne zajęcia w Klinice Koni. 4. Choroby dróg oddechowych – rozpoznawanie, diagnostyka różnicowa, leczenie i zapobieganie. (zapalenia płuc, obrzęk płuc, rozedma płuc i choroby opłucnej). Praktyczne zajęcia w Klinice Koni. 5. Rozpoznawanie, diagnostyka różnicowa, leczenie i zapobieganie chorobom układu krążenia u koni. Praktyczne zajęcia w Klinice Koni. 6. Choroby jamy ustnej, gardła, przełyku u koni – rozpoznawanie, diagnostyka różnicowa, leczenie i zapobieganie Praktyczne zajęcia w Klinice Koni. 7. Choroby żołądka u koni – rozpoznawanie, diagnostyka różnicowa, leczenie i zapobieganie Praktyczne zajęcia w Klinice Koni. 8. Choroby jelit cienkich u koni – rozpoznawanie, diagnostyka różnicowa, leczenie i zapobieganie. Praktyczne zajęcia w Klinice Koni. 			

	<p>9. Choroby jelit grubych u koni – rozpoznawanie, diagnostyka różnicowa, leczenie i zapobieganie. Praktyczne zajęcia w Klinice Koni.</p> <p>10. Choroby układu moczowego u koni – rozpoznawanie, diagnostyka różnicowa, leczenie i zapobieganie. Praktyczne zajęcia w Klinice Koni.</p> <p>11. Choroby układu nerwowego u koni – rozpoznawanie, diagnostyka różnicowa, leczenie i zapobieganie. Praktyczne zajęcia w Klinice Koni.</p> <p>12. Ochwyt, mięśniowchwyt i inne choroby mięśni u koni – rozpoznawanie, diagnostyka różnicowa, leczenie i zapobieganie. Ćwiczenia seminaryjne.</p> <p>13. Choroby metaboliczne i endokrynologiczne i niedoborowe u koni – rozpoznawanie, diagnostyka różnicowa, leczenie i zapobieganie u koni. Ćwiczenia seminaryjne.</p> <p>14. Choroby źrebiąt – biegunki, choroby układu oddechowego, robaczyce, zespół słabego źrebięcia. Ćwiczenia seminaryjne.</p> <p>15. Kolokwium praktyczne.</p>
Wymagania formalne (przedmioty wprowadzające):	Anatomia zwierząt, Biochemia, Fizjologia zwierząt, Patofizjologia, Immunologia, Mikrobiologia, Parazytologia Diagnostyka kliniczna i laboratoryjna
Założenia wstępne:	Student powinien posiadać wiedzę z zakresu zagadnień objętych w/w przedmiotami.
Efekty kształcenia:	<p>W wyniku przeprowadzonych zajęć Studenci powinni uzyskać umiejętności i kompetencje w: diagnozowaniu, leczeniu i profilaktyce chorób wewnętrznych koni.</p> <p>01 - Powinien posiadać zdolność wykorzystywania diagnostyki klinicznej oraz laboratoryjnej w celu postawienia prawidłowej diagnozy.</p> <p>02 - Posiada umiejętności przeprowadzania wywiadu, badania klinicznego zwierzęcia</p> <p>03 - Powinien posiadać umiejętności w pobieraniu materiału do badań laboratoryjnych: krwi, moczu, kału, zeszkobin oraz innego materiału biologicznego.</p> <p>04 - Student powinien posiadać umiejętność pracy w zespole.</p> <p>05 - Posiada umiejętności w : diagnozowaniu, leczeniu i profilaktyce chorób wewnętrznych koni</p>
Sposób weryfikacji efektów kształcenia:	Ustne kolokwium obejmujące wiedzę praktyczną z ćwiczeń. Egzamin pisemny sprawdzający wiedzę teoretyczną przekazaną na wykładach oraz praktyczną.
Forma dokumentacji osiągniętych efektów kształcenia :	Ocena z zaliczenia praktycznego i wynik egzaminu po zakończeniu zajęć praktycznych i wykładów.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową:	<p>Uzyskanie pozytywnej oceny umiejętności praktycznych będzie warunkiem dopuszczenia do egzaminu końcowego. Ocena wiedzy teoretycznej uzyskana na egzaminie końcowym będzie liczona w ogólnej ocenie z chorób koni.</p> <p>1/3- ocena z zaliczenia praktycznego</p> <p>2/3- ocena z egzaminu pisemnego</p>
Miejsce realizacji zajęć:	Klinika Koni (Wolica) - szpital i sala seminaryjna
Literatura podstawowa i uzupełniająca: Podręczniki:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Praktyka kliniczna: Konie. Dietz O., Huskamp B.. Galaktyka 2006 2. Choroby układu oddechowego koni, Wydanie II. Sikora J. SIMA WLW, 2009 3. Choroby układu pokarmowego koni. Sikora J. SIMA WLW, 2008 4. Rozpoznawanie i leczenie schorzeń kolkowych koni. Fryc J. WYDAWNICTWO „SI-MA”, 1999 5. Zarys diagnostyki klinicznej koni. Pinsent P.J.N., Fuller C.J. SIMA WLW, <p>Czasopisma: Medycyna Weterynaryjna, Magazyn Weterynaryjny, Życie Weterynaryjne, Weterynaria w Praktyce.</p>
UWAGI:	Do końcowej oceny efektów kształcenia służy egzamin. Dla każdego z elementów oceny określana jest minimalna i maksymalna liczba punktów do uzyskania, np.: maksymalna liczba punktów do uzyskania-100 (50 pytań testowych-2 pkt za każdą poprawną odpowiedź). Przyporządkowując odpowiednią wagę do każdego z tych elementów odpowiednio uzyskuje się liczbę punktów, za każde przynajmniej się ocenę wg podanych kryteriów- punkty/ocena: 0-60pkt/ocena niedostateczna (2), 61-75 pkt/dostateczna (3), 76-90pkt-dobra (4), 91-100pkt- bardzo dobra (5).

Opis modułu kształcenia / przedmiotu (sylabus)

Wskaźniki ilościowe charakteryzujące moduł/przedmiot:

Szacunkowa sumaryczna liczba godzin pracy studenta (kontaktowych i pracy własnej) niezbędna dla osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia - na tej podstawie należy wypełnić pole ECTS:	90
Łączna liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	1 ECTS
Łączna liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, takich jak zajęcia laboratoryjne, projektowe, itp.:	2 ECTS

Tabela zgodności kierunkowych efektów kształcenia efektami przedmiotu

Nr /symbol	Wymienione w wierszu efekty kształcenia:	Odniesienie do efektów dla programu kształcenia na kierunku
------------	--	---

efektu		
01	Posiada zdolność wykorzystywania diagnostyki klinicznej oraz laboratoryjnej w celu postawienia prawidłowej diagnozy	W_NK7
02	Posiada umiejętności przeprowadzania wywiadu, badania klinicznego zwierzęcia	W_NK5, U_PUZ1, U_PUZ3
03	Posiada umiejętności pobierania materiału do badań laboratoryjnych: krwi, moczu, kału, zeszkobin oraz innego materiału biologicznego	U_PUZ6
04	Posiada umiejętności pracy w zespole	U_OUZ2, U_OUZ4, K_KP1, K_KP2, K_KP5, K_KP11
05	Posiada umiejętności w : diagnozowaniu, leczeniu i profilaktyce chorób wewnętrznych koni	W_NK1, W_NK2, K_KP8, K_KP10